

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 8 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 8 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petoropodne pete vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovito pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Körberjev poraz.

Zasedanje državnega zbora je odgojeno. Zgodilo se je vsled poraza, ki ga je ministrski predsednik Körber doživel minoli teden v proračunskem odseku poslanske zbornice. Ta poraz je bil tako eklatanten, tako uničevalen, da kaj takega ni še doživelo nobeno avstrijsko ministrstvo.

Zunanji formalni povod tega poraza ni poseben pomemben. Vlada je v denarnih stiskah. Zato je predlagala, naj se ji za plačilo narejenih dolgov dovolijo nov dolg; od dovoljene svote je hotela skoro četrtino porabiti za podporo po umjah prizadevanju prebivalstvu. Na ta način se v Avstriji že dolgo operira in ko bi imela vlada v parlamentu kaj za slombe, bi bila tudi s to svojo zahtevo prav lahko in brez vsake težave zmagala.

Proračunski odsek pa je dovolil samo tisto svoto, ki jo je vlada zahtevala za podporo po umjah prizadevanju prebivalstvu, kar je pa vlada zahtevala za refundacijo, to je odsek odklonil.

Na dlani leži, da je prazno in brezpomembno vse govorjenje, da vladna zahteva ni bila dovolj utemeljena, da njena opravičenost ni dokazana itd. To so vse le fraze. Glasovalo se je zgolj po političnih nagibih in prav zato je izid tega glasovanja tako uničevalen za Körberjevo vlado.

Pet let je Körber ministrski predsednik. Nastopil je mesto s izrecnim namenom, da pridobi in sprizani vse stranke za skupno delo. In sedaj po petih letih je prišel tako daleč, da razen Poljakov nima na svoji strani nobene stranke in da so ga pustili celo Nemci na cedilu, katerim se je bil zapisal z dušo in s telesom. Časih je bilo v dunajskem parlamentu prav lahko, dobiti večino za kako vladno predlogo. Sedaj pa se je v proračunskem odseku pokazalo,

da ima Körber proti sebi dvetretjinsko večino zbornice. Kaj hujšega si ni mogoče misliti. In pri tem je upoštevati, da so se proti vladi združile ravno tiste stranke, ki si sicer nasprotujejo na življenje in smrt.

Ako bi bila Avstrija res konstitucionalna država, bi ta eklatantni poraz Körberjevega ministrstva ne mogel ostati brez posledic. Iz vladnih izjav seveda ni razvidno kaj se zgodi. Logično bi bilo, da vlada odstopi ali pa da apelira na volileo. Nove volitve bi pa razmer v državnem zboru nič ne premenile in zaradi tega ni misliti, da se vlada odloži za razpust, vsaj sedaj še ne. Ministrstvo pa menda tudi ne misli odstopiti. Vsaj zaupniki vladnih krogov oznanjajo, da Körber ne odstopi, nego da ostane najmanj toliko časa, da bo poravnano vprašanje o trgovinskih pogodbah z inosemstvom, o prvi vrsti z Nemčijo.

Ako bi bila Avstrija konstitucionalna država, bi Körber odstopil in bi krona naročila sestavo novega ministrstva tistim strankam, ki so Körberjevo ministrstvo strmoglavile. Ali pa je pri današnjih razmerah sestava take parlamentarne koalicije sploh mogoča? Vsek razsoden politični bo priznal, da ne. Prav zato pa mislimo, da velikanski poraz, ki ga je Körber doživel, ne bo njegovi vladi vsaj za sedaj prav nič škodoval. Morda ponudi Körber kroni svojo demisijo, ali to bo le formalnost; demisija ne bo sprejeta in Körber bo ostal na krmilu, četudi se je pokazalo, da v parlamentu nima nobenega prijatelja več.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Kaj pripovedujejo Japonci o ruskem brodogradu v Port Arturju?

Iz Tokija se poroča: Vled obstreljevanja 9. t. m. je križarka »Bajana« jela goreti. Nagnila se je nato

za 25 stopinj v vodo in skoro obtičala na neki skali. »Retvizan« in »Poltava« se nahajata ob času plime do poveljnikovega mostiča pod vodo. »Palada« in »Pobjeda« sta tudi nagnjeni na stran in se nahajata ob plimi pod vodo. Oklopnica »Peresvjete« je do torpednih cevij potopljena v vodo. Topničarka »Gijlak« je usidrana ob obrežju in se sadi, da tiči na tleh. Oklopnica »Sebastopol« se vsako jutro usidra v zunanjem pristanišču, najbrže da bi utekla našemu obstreljevanju.

V zadnjem času so postali Japonci zelo gostobesedni in so spravili v javnost celo vrsto poročil, ki se nanašajo samo na rusko brodograd v Port Arturju.

Če bi se smelo tem vestem slepo verjeti, bi bilo že vse rusko brodograd v Port Arturju uničeno.

Ako se pa upošteva, da si vsa ta poročila, da si uradna, bistveno nasprotujejo, da sedaj zanikajo stvari, ki so jih že pred nekaj dnevi slikala kot gotova dejstva, ako se nadalje še uvažuje, da je bilo portarturško brodograd po japonskih zatrdilih že šestkrat »uničeno« v luki, se najo-vejšim vestem iz japonskega vira o usodi ruskega brodograda v Port Arturju tudi ne sme popolnoma verjeti.

Sicer nečemo trditi, da bi bila vsaka poškodba ruskih v luki usidranih ladij nemogoča, prepričani pa smo, da te poškodbe ne morejo biti takšnega značaja, kakor se navaja v japonskih poročilih.

Koliko je resnice na teh vesteh, se bo razvidelo šele, ko se bo baltiška eskadra pojavila na bojišču.

Potopljena japonska vojna ladja.

Poveljnik tretjega japonskega brodograda poroča, da je križarka »Sajen« 30. novembra pred Port Arturjem zadela ob rusko mino in se potopila. Od posadke se je potopilo 38 moških, med njimi tudi

poveljnik Tajima. Križarka »Sajen« je obsegala 2481 ton, dolga je bila 71, široka pa 11 metrov in na krovu je imela posadko 200 moških; zgrajena je bila leta 1883 in je vozila 15 morskih milj na uro.

Položaj v Port Arturju.

Reuterjevemu uradu se javlja iz japonskega taborišča: Ruski ujetniki pripovedujejo, da so zaloge živil v Port Arturju nezadostne. Hrana se je posadki omejevala in kruh se mora že peči iz moke slabših vrst. Častniki dobivajo dvakrat na teden konjsko meso. Vseled slabe vode sta zavladala v trdnjavi legar in disenterija. Svežih zelenjav ni dobiti; tudi konzerve so že večinoma pošle. Sploh bodo živila jedva še zadostovala za eden mesec.

Z mandžurskega bojišča.

General Kuropatkin poroča z dne 9. t. m.: V noči na danes so naši prostovoljni lovi pod poveljstvom polkovnika Hitrova nenadoma napadli japonske pozicije južno od Banjapuce ter prisilili Japonce, da so se morali umakniti. Bežečega sovražnika so naši voji zasledovali en kilometer daleč. Ujeli smo enajst Japoncev. Na naši strani sta padla dva vojaka. Ponoči so Japonci poskušali navaliti na naše okope ob železniški progi, a so bili na celi črti odbiti.

Iz Tokija se pa poroča: Zadnje dni so se opetovano vršili ob raki Šaho boji predstraž, v katerih pa so bili Rusi povsodi pobiti. Rusi so baje imeli v teh bojih znatne izgube, dočim so bile japonske izgube zelo male.

Nemirovič Dančenko javlja, da so Japonci zgradili stalne utrdbe med Jantajem in Liaojangom.

Baltiško brodogradje.

Križarka »Ural« je dospela v Dalkar na zapadni afriški obali, eskadra admirala Felkerzama pa je odplula iz Džibuta proti otoku Madagaskarju. Kjer se združijo z ladjevjem admirala Roždestvenskega.

Kapitan Klado.

Na ukaz vrhovnega admirala velikega kneza Aleksaja je bil pomorski kapitan Klado obsojen na 10 dni zapora, ker je v listu »Novoje Vremja« objavil celo vrsto člankov, v katerih je ostro napadal upravo ruske vojne mornarice.

Za tretje rusko brodogradje.

Iz ladjedelnic v Libavi in Rigi je dospelo ta dni 430 delavcev v Petrograd, da jim preje dogotovo vsa dela na onih vojnih ladjah, ki bodo tvorile tretje brodogradje, določeno za Daljni Vzhok.

Nezgodna na bajkalski železnici.

Na bajkalski železnici je 8. t. m. trčil neki tovorni vlak v posebni vlak poveljujočega generala 3. mandžurske armade, barona Kaulbarsa, vendar pa ni bilo druge nesreče, kakor da je bil strojevodja tovornega vlaka lahko ranjen.

Po dogoditvi drž. zbora.

Dunaj, 11. decembra. Nemška ljudska stranka je priobčila v svojem glasilu nekako izjavo, v kateri zvrča vso krivdo, da se je moral državni zbor odgoditi, na slovanke in stranke in na vlado. Koncem izjave pravi: »Kaj prinese prihodnji dnevi, je seveda še danes negotovo. Eno pa se je izkazalo za gotovo: da ministrski predsednik skoraj gotovo ne bo mogel v tej ali novi zbornici izvršiti rešilnega čina, ki se je pričakoval od njega.«

Praga, 11. decembra. »Narodni Listy« pišejo o položaju: »Ako si vlada in njeni prijatelji tudi prizadevajo, da bi zakrili ali zmanjšali poraz, je vendar vsemu svetu jasno, da je uspeh tritedenskega državnega zbornicega zasedanja katastrofa, kakršna se že davno ni pripetila. Kakor se je poljsko-nemška koalicija v

LISTEK.

„Zvonček“.

list s podobami za slovensko mladino.

Pred petimi leti je bilo ob času, ko pri nas navadno odeva naravo najdebelejši sneg, da se je pojavil med našo, istotako v mrz in led zakovano mladinsko literaturo prvič „Zvonček“. Skromno je pokukal na dan v skromni obleki kakor njegova imenska cvetka za skrito mejo.

Menda nobeno literarno podjetje se ni pri nas rodilo še tako tiho, brez vsake reklame, kakor izdavanje „Zvončka“. Rodila ga je potreba, bilo je podjetje za resnično blago in dobro stvar, a dobra stvar ne potrebuje šumne reklame.

„Ali zdaj si zapel: Mi se zbiramo in se veselo nate in vate oziramo... No pa prav! Jaz sem vesel, da vsakemu svojo dejal sem, zapel.“

Tako je pozdravil svoje vesele bralce in bralke v prvi številki v imenu „Zvončka“ njegov ljubeznivi urednik g. E. Gangl.

In to svojo obljubo je vestno izpolnjeval do danes, ko je zaključil peto leto nad vse priljubljenega „Zvončka“. Vsakemu svojo dejal je, zapel; pač res vsakemu, tudi po letih staremu, komur je le še ostalo srce mladostno, čuteče in dovzetno za idealno lepoto.

„Zvonček“ je rodila potreba. Res smo imeli — in menda še imamo — mladinski list „Vrtec“, toda odkar mu je umrl blagi in nadarjeni urednik g. Tomšič, ni znal „Vrtec“ več izpolnjevati svoje lepe, pa težavne naloge. Zdel se nam je pritlikavec, ki ga le zaostala rast izdaja za otroka. Da je bil „Zvonček“ potreben in da je svojo nalogo začel takoj od postanka izborna reševati, so pokazali načelni nasprotniki vsega, kar je lepega, plemenitega in v duhu časa. Ničesar stvarnega niso mogli herostratski zavistneži očitati „Zvončku“. Njegova vsebina jim je imponovala; obregnili so se le nad pročelno sliko. Prva jim ni ugajala, ker so jim kolo igrajoči se otroci kazali hrbet (kakor da bi kaj drugega zaslužili ljudje, ki že zdavno ne poznajo več reka svojega učenika „Pustite male k meni priti“) na drugi sliki pa so se zadevali ob raztrgano kladeto in svečko pod nosom. Vsakdo pač vidi na sliki najprej tisto, kar spada takorekoč v

njegov delokrog, saj je tudi čevljar na Apelovi podobi najprej zapazil, da niso jermeni v redu. V popolno zadoščenje „Zvezi“ kot založnici in g. Ganglu kot uredniku pa so brezštevilna priznanja, ki jih je dobival „Zvonček“ od merodajnih činiteljev že prvo leto ter neprestano vseh pet let.

Uredništvo je izjavilo ob koncu prvega letnika: „Veseli nas, da zaključujemo „Zvonček“ z veseljem sreem in z jasnim pogledom v bodočnost. Tako samozavestno zadovoljstvo je bilo čitati ob zaključku vsakega naslednjega letnika in tudi ob koncu ravnokar završenega petega letnika. In to je zelo veliko rečeno pri nas, kjer ravno mladinska književnost nima ugodnih bilanc. O tem bi nam lahko mnogo povedala g. Gabršček v Gorici in Kosi v Središču, ki se že mnogo let marljivo in požrtvovalno ukvarjata s to gmotno nehalno stroko.“

Ako nas vse nade ne varajo, prebil je „Zvonček“ uspešno led nad brezbriznostjo za mladinsko književnost. Urednik je bil od začetka skrajno izbirljiv. Kot vesten pedagog in idealno nadahnjena pisatelj za mladino ima namreč vedno pred očmi, daje za mladino najboljše komaj dobro. Zato si je z veliko vztrajnostjo izbral svoj krog nadarjenih pisateljev in pisateljic, pesni-

kov in pesnic. Z vsakim letnikom je njihovo število naraščalo, tako da smelo trdimo, da ima pred nami ležeči peti letnik zastopano vso pravo, idealno in res dobro družbo, ki zna pri nas misliti in pisati za mlade, nepokvarjene dušice. Mnogo teh sotrudnikov in sotrudnic si je „Zvonček“ takorekoč sam vzgojil deloma iz vrst svojih čitateljev in čitateljic samih.

Zginilo je, hvala Bogu, že večinoma napačno naziranje, da lahko za mladino piše vsakdo, ki zna svoje misli devati na papir.

Še bolj napačno pa je naziranje, da zadene pravo struno v mladinskem spisu le tisti, ki je sam otroške narave, po intelektu še sam otrok. Take krive nazore je pač najbolje ovrgel pokojni Levstik, ki je bil gotovo vzor resnega moža, pri tem pa je v svojih pesmicah za mladino ubiral tako navno-nežne strunice, kakor najbrže še nihče za njim. Pač, med „Zvončkovimi“ pesniki so nekatere mlade moči, ki nam obetajo nadomestiti mojstra Levstika.

Za spoznavanje otroške duše je treba posebne, globokočuteče filozofije svoje vrste. In takih filozofov otroške duše ima „Zvonček“ med svojimi sotrudniki že lepo število. „Zvonček“ se že zaradi tega sme imenovati napredni list, ker je odpravil ostadni moralizirajoči

ton, ki so se ga tako radi oklepali mladinski pisatelji do „Zvončkove“ dobe, ko se je na vseh koncih in krajih stremlilo za tem, odtegniti čimprej otroke mladostni brezkrbnosti ter jih vzgojiti za „dobre in trezne državljane.“ Kako dobro pobija take psevdopedagoge v „Zvončku“ oče-pedagog:

Kako se razvijaj, moj sinko, mi ti! — Vesel sem in vendar srce me boli! Oh skoraj ti mine že prva mladost, z njo sreča otroška — otroška prostost! Ko skrb te objame z jekleno roko nikdar izpustila te sin moj, ne bo.“

Človek bi moral imeti srce zakrknjenega hudodelca, da bi se mu pri teh besedah ne zganilo nekaj toplega v prsih.

Ako čitamo imena tistih, ki so nam zgradili letošnjim pet „Zvončkov“ letnik, naletimo pač najčestje na ime njegovega urednika g. E. Gangla tako pri sestavi vezane in nevezane oblike. Njegovih pesmic v teh petih letnikih je že za lepo knjigo. Kvantiteto njegovih pesniških proizvodov pa tudi istomerno spremlja kvaliteta. Kako ljubke, lahke in vendar jedrate so te njegove zao-kroženke! Omenjamo le sledeče:

proračunskem odseku leta 1895 pri glasovanju o celjski postojanki zrušila, tako se je v istem odseku tudi politika dr. pl. Körberja onemogočila, ki se kakor Windischgrätzovo ministrstvo nagiba na levo ter ima protiškoško oster.

Praga, 11. decembra. Oficiozno »Prager Abendblatt« poroča, da se po novem letu napravi zadnji poskus za saniranje političnega položaja.

Dunaj, 11. decembra. Poljski klub je sprejel na predlog posl. dr. Byka sledečo resolucijo: »Poljski klub izraža mnenje, da bi se doseglo oživitorenje parlamenta in ojačenje žalostnih parlamentarnih razmer v prvi vrsti z reformo poslovnika.

Dunaj, 11. decembra. V poljskih poslanskih krogih so mnenja, da bo dr. pl. Körber pogajanja s parlamentarnimi strankami vsekakor še zavlekel do novega leta. Ako bi se državni zbor razpustil poprej, preden se razjasnijo razmere na Ogrskem, bi bil to zelo nepolitičen korak.

Dunaj, 11. decembra. Včeraj se je vršil ministrski svet, ki je trajal poldrugo uro. Ministrski svet pa se ni bavil s položajem, ki je nastal valed odgoditve parlamenta, o tem se bo ministrski svet bavil šele po ardirjeni ministrskega predsednika pri cesarju.

Dunaj, 11. decembra. Oficiozno se naglašja, da je sedaj glavna naloga vlade, da dožene trgovinsko pogodbo z Nemčijo. Razpust državnega zbora in apel na volilce je za sedaj izključen.

Terorizem nemškega dijaštva zmaguje.

Dunaj, 11. decembra. Akademski razglas dunajskega vseučilišča je izdal senat, v katerem se obsojajo izgrede nemškega dijaštva z dne 9. t. m. ter se izreka njihovemu nesporodbnemu vedenju najostrejša graja. Obenem je sklenil senat, da od strani v vseučilišču vsakršna dijaška naznanila, razen naznanil humanitarnih društev. S tem so nemški dijaki dosegli, kar so želeli. Dosegli pa so to tako hitro najbrže zato, ker so tolovajsko nastopili proti rektorju, vlomili v njegovo pisarno ter vse razbili.

Položaj na Ogrskem.

Budapešta, 11. decembra. Današnji uradni list je prinesel cesarjevo lastnoročno pismo, s katerim se skliče državni zbor na dan 13. t. m. Prva seja bo zelo kratka. Predsednik bo prečital le cesarjev reskript, konstituiranje pa se odloži na prihodnjo sejo. Ker bodo obstrukcionisti odklonili vsako volitev v odtake, češ, da zadnje zasedanje ni bilo pravilno zaključeno ter vsled tega imajo pravico stari odtaki, zasedla bo liberalna stranka vse odtake s svojimi ljudmi, tako tudi odtak 21 članov za končno ureditev poslovnika.

Budapešta, 11. decembra. Zadnje dni sta istopila iz liberalne stranke še dva poslanka, tako da šteje liberalna stranka le še 224 članov, dočim ima opozicija 186 članov. Ako se prištejejo hrvaški mameluki, ki ostanejo verni liberalni večini, ima grof Tisza še vedno 80 članov večine v svoji stranki.

Budapešta, 11. decembra. Andrassyjeva skupina in desidenti liberalne stranke so imeli sinoči skupno konferenco. Dopoldne so imele tudi opozicijske stranke dogovor ter so sklenile, da se skliče za jutri zvečer skupna konferenca vseh opozicijskih poslancev.

Novo srbsko ministrstvo.

Belgrad, 11. decembra. Po večdnevem pogajanju sta oba radikalna kluba privolila, naj se sestavi zmerno ministrstvo. Novo ministrstvo je sestavil Pašić sledeče: Pašić predsedstvo in sunanje zadeve, Protić notranje zadeve, Paču finance, Putnik vojno, Radovanović trgovino, Velimirović stavbe, Nikolić nauk in začasno tudi pravosodstvo.

Dogodki na Balkanu.

Sofija, 11. decembra. Kakor znano, so grške čete v Zeleništah uprizorile strašno klanje med bolgarskim prebivalstvom. Notranja macedonska organizacija je sklenila, da ta in podobna grozodejstva ne maščeje več z napadi na grške vasi in umorom nedolžnih in neprizadetih, temuč maščevanje doleti le oborožene grške čete. Grške čete je vodil pri napadu neki aktivni grški častnik.

Carigrad, 11. decembra. Turška vlada se trdovratno upira pomnožitvi inozemskih častnikov za macedonsko orožništvo, češ, da pomnožitev ni utemeljena v reformnem programu. Dosedaj je bilo tujih častnikov pri macedonskih orožnikih 25, sedaj pa se je to število pomnožilo še za 21 (Avstro Ogrska in Rusija po 6, Italija 5, Francija 3 in Angleška 1).

Gibanje za ustavo na Ruskem.

Petrograd, 11. decembra. Pravosodni minister Muravjev je baje vložil demisiijo, češ, da je bilo za celo njegovo delovanje merodajno našelo absolutizem. Odkar pa prešinjajo celo justične uradnike drugačne ideje, ki nasprotujejo njegovim idejam, ne more več delovati kot veren podanik.

Petrograd, 11. decembra. Ker se govori, da se prirede v prilog ustavi velike demonstracije po mestu, izdal je mestni poglavar na prebivalstvo tiskana svarila, naj se izogne vsakršnemu zbiranju po ulicah, ker bi se sicer zgodile velike nesreče, ako bi bila prisiljena policija, da poseže vmes.

Dopisi.

Iz Postojne. (Miklavžev večer.) Narodna čitalnica in salonski orkester sta priredila dne 5. t. m. revnini in pridnim šolarjem lep Miklavžev večer, h kateremu se je zbralo toliko odraslega občinstva in otrok, da je bila velika dvorana »Narodnega hotela« napolnjena polna. V nakup Miklavževih daril je koncertoval vrli postojnski salonski orkester dne 20. novembra v gorenjih prostorih hotela »pri Kroni« z jako zanimivim, povsem novim sporedom. Ni nam treba posebej poudarjati, da so se izvršile vse glasebene točke, kakor tudi obadva mešana zbora pod zelo spretnim vodstvom g. kapelnika Kubište kar najsijajneje, saj so bili temu dokaz obilni aplavzi po vsaki točki od strani mnogobrojnega odličnega občinstva. Gmotni vseh koncerta je bil jako ugoden, kajti done sel je za nakup daril okroglo vsoto 180 K. — Kakor običajno blagovolili sta milostiva gospa županja Pkljeva in cenjena gospica Ivanka Ditrichova tudi letos prevzeti trudapolno nalogo nabiranja prispevkov v nakup Miklavževih daril. Prav priročno jima hvala v imenu čitalnice, salonskega orkestra in obdarovane dece za njuno izvanredno požrtvovalnost. Posebno nam je tudi omenjati jako delavnega g. c. kr. poštnega oficijala Dietza, kateri se je pri raznih pripravah za ta večer mnogo trudil ter ima gotovo veliko zaslug, da se je Miklavžev večer tako gladko izvršil. — Slavna »Narodna čitalnica« je tudi letos prispevala z izdatnim zneskom za nabavo daril. — Spored Miklavževega večera je bil jako zanimiv. Tu si slišal gladko deklamovanje nežnih otročičev, tu si se naslajal ob ljubkih glasih nežne šolske mladeži, tu si imel priliko občudovati izborni, neustrašeni nastop mladih šolskih diletantov v mišni Stritarjevi igri »Stari oče iz Amerike«. Ves spored se je vršil si jajno, o čemur ima naše vrlo udeležstvo neprecenljivih zaslug. — Zadnja točka sporeda je bil Miklavžev nastop. Impozantna Miklavževa postava, nežni, ljubki, dražestni njegovi spremljevalki kot angelja, pa črni heleshub so napravili na mnogobrojno navzočo deco, kakor tudi na odrasle darobne vtis. — Jako radodaren je bil letost postojnski Miklavž; obdaroval je namreč do 300 otrok. Seveda je polkal tudi nekatere starejše k sebi in jih obdaroval s svojimi nebeškimi darovi. — Da vlada v Postojni med dobro in blagomiselnim občinstvom prav lepa harmonija, svedočita najbolje dobro obiskani koncert salonskega orkestra in pa skupna prireditelja Miklavževega večera od strani čitalnice in salonskega orkestra. S skupnim, vsajemnim delovanjem tukajšnjih društev in klubov dosego se bo vedno več razvedrila in zabave, kakor pa s hujšakajočimi dopisi, katere prinašajo gotovi izvenkrajški listi, ki sprejemajo v svoje lažne predale vsak še tako norodno spakodran in neumisljen pamflet ter se nič ne brigajo zato, odgovarjajo taisti resnici ali ne.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. decembra.

— »Slovenec« je silno nejevoljen, ker smo priobčili pismo, ki ga je ljubljanski škof pisal dr. Tavčarju. Dela se, kakor bi bilo to nekaj popolnoma nedopustnega, da se ob-

javi privatno pismo. Mi v tem ne vidimo prav nič nedopustnega. Stvar, za katero se je šlo, je javnega pomena, in ne privatna zadeva in je torej prav, če se javno obravnava. Ali so morda škof ženira stališča, na katero se je v pismu postavil in se sploh sramuje tega pisma, da se njegovi žurnalisti jeze, ker smo to pismo objavili? Kar se tiče našega lista o konklavu, pa sploh nismo nikdar prikrivali, da je to čisto navadna po različnih knjigah sestavljena kompilacija. Mi nimamo denarja, da bi rimske kardinalne in prelatske podkupovalce ter od njih dobivali informacij. Če primerja »Slovenec« naš listek z nemško brošuro »Die Krisis im Papstthum« bo pa hitro videl, da je v našem listku mnogo stvari in važnih detajlov, ki jih ta brošura sploh ne omenja in da se v mnogih ozirih v našem listku zastopa drugačno mnenje, kakor v tej brošuri. Sicer pa je ta brošura sama tudi le kompilacija, in sicer je sestavljena po Dollingerjevih in F. Ks. Krausovih spisih, po Bertheletovih italijanskih razpravah o konklavih in nekih drugih virih. Naš listek se je držal v vseh važnih točkah Bertheleta, ker je to avtoriteta in o vatikanskih razmerah najbolj poučen lajak.

— **Podivjanost nemških buršev.** Ker rektor dunajske univerze buršem na njih zahteve glede laških dijakov in nemških napisov v avli ni dal dovoljnega odgovora, so se sinovi kulturnega naroda nemškega pretečeni petek zbrali v avli ter prav po zverinsko tulili, prepevajoč nacionalne pesmi. In ohrabril se je German — saj pogum ima samo v mraku ali pa kadar Slovanov ni poleg — ter z brutalno silo strgal nedolžne nemške napise in jih z nogami potepal. Po tem hrabrem činu so se valile tevtonske mase kakor polučna druhal pred rektorjevo pisarno, tam prav po barabako divjale ter s silo vdrle v pisarno. Zaoril je divji heil, zadonela »Wascht am Rhein« med zmagonosnimi vrstami — rešena je čast majke Germanije. S ponosom lahko zre Germanija na svojo kulturo, na svoje hrabre sinove in njih dejanja, katerih se bi sramoval vsak fakir. — Ravno isti barbari, ki so vlomili v rektorjevo pisarno, še tega priznati nočejo, ampak izjavljajo v listih, da niso s tem v nobeni zvezi. To je znak najvišje podlosti največjega figamstva. Slovani se ves čas burševskih izstevanj in napadov niti ganili niso. Dolžnost akademičnega senata je, da skrbi za osebno varnost Slovanov in brani njih pravice. In ako se rektor ukloni nasilnim zahtevam buršev, potem ni čude, ako tudi potrpežljivemu Slovanu zavre enkrat kri ter brani sama sebe in svoje pravice proti barbarškemu nasilstvu. — Kdo je največ kriv burševske nestrpnosti?

Prejšnji rektor Escherich, ki je svoje ovčije tako razvabil, da sedaj tožijo, da obžalujejo, ko je prenehalo ono prijateljsko razmerje, ki je vedno vladalo med akademičso oblastjo in nemškim dijaštvom. Burši so prišli v svoji razvajanosti tako daleč, da že hočejo terorizirati akademični senat in mu diktirati, kaj sme storiti, kaj ne. Ali ni to višek predrznosti, da si upa akad. senat vpeljati disciplinarno preiskavo proti onim Nemcem, ki so s silo vdrli v rektorjevo pisarno. — Na Francozem Ringu stojiti dve palači, ki staneti državo milijone univerza in parlament. Ker je menda obeh usoda ista, je hotel slučaj, da ste bili isti dan zaprti. Ureančil se je pregovor: Inter arma silent musae.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Jutri v torek, dne 13. decembra ponavlja se in sicer na »nepar« Čajkovskega velika opera »Onegin«, ki je pri prvi predstavi v soboto imela vseskozi sijajen uspeh. Pri tej predstavi poje vlogo kneza Gremina g. Betetto, vse ostale velike vloge so pa v istih rokah, ko pri prvi predstavi. — Za petek, dne 16. t. m. določena je prva predstava dramske novitete: »Princezna Pampeliška«. Češki spisatelj Jaroslav Kvapil, poslovenil v merilu originala profesor Anton Funke.

— **Slovensko gledališče.** Opera »Onegin« se je že lani občinstvu izredno prikupila in omilila, dasi tedaj naslovna vloga ni imela povsem primerne interperta. Saj je to delo tako krasno, da si po svojih lastnih svojstvih pridobi simpatije vsega občinstva. »Onegin« je na Ruskem najpopularnejša vseh oper, ne le, ker jo je skladatelj zložil v narodnem duhu, ker je dejanje povzeto iz najpriljubljenejšega Puškinovega dela, in ker so za zbere uporabljene motivi iz ruskih narodnih pesmi, nego tudi zaradi tega, ker je opera polna čudovitih lepih napევov in melodij, ker je blesteče instrumentirana in ker je moč te glasbe naravnost neodoljiva. Čajkovskij je bil lirčen talent prve vrste in stoji v slovenski glasbeni literaturi tik Smetane. Sobotna predstava je bila za naše razmere uprav vzorna in spada med najboljše operne predstave Vrlemu in ne utrudnemu kapelniku g. Benišku gre vse priznanje. Da je predstavo sploh mogel tako lepo in ugajano uprizoriti in da je bil uspeh tako velik, to je seveda zasluga tenorista gosp. Orčelškega in basista g. Oufednika, ki sta stebra slovenske opere. Gosp. Orčelški je vlogo Lenskega že lani pel, dočim je bila lani naslovna vloga v rokah gospoda Angelija. A kakšen razloček med lanskim predstaviteljem Oneginu in med letošnjim. Se le v tej vlogi se je izkazalo, kako odlično moč je pridobil slovenska opera z gospodom Oufednikom. Ta Onegin in ta Lenski bi delala čast vsakemu velikemu gledališču. Spoznali smo, da je g. Oufednik odlični muzikalni pevec; prepričali smo se, da je njegov glas ne samo lep nego tudi v vseh legah enako zveneč in blagolasen; uverili smo se, da poje g. Oufednik s čuvstvom, da ima fin umetniški okus in da je eleganten in sigurn igravec. Gosp. Oufednik je lahko preverjen, da si je pridobil vse

Beseda o kritiki.

(Konec.)

Kritika je v nas Slovenih še v povojih. Pri nas ljudje sploh še niso vajeni prave kritike. Ne prenese je politik, ne prenese je znanstvenik, ne prenese je literat, ne prenese je umetnik; vsak je takoj osebno razžaljen, če se ga ne pohvali.

A to je še najmanjše zlo. Pravo zlo je, da se skuša onemogočiti vsaka prava odkritosrčna kritika, češ, kar je našega ne smemo, zmanjševati in trgati — in kar ni hvala, se smatra za oškodovanje.

Zlasti vidimo to pri gledališki kritiki. Res, občudovanje zasluži moške, ki zatajujejo sami sebe v toliki meri, da pišejo dostikrat proti svojemu pravemu prepričanju. Kdor hoče iz kritike spoznati, kako je kaka predstava uspešna, mora znati med vrstami čitati. Preštudirati mora vsako besedo in jo skrbno pretehtati. Samo žurnalistični virtuozji znajo tako pisati. Če je o kakem izgralcu rečeno, da je bil izvrsten, pomeni to, da je bil dober; če je rečeno, da je bil dober, potem pomeni to, da je komaj za silo rešil svojo nalogo; če

je rečeno, da je zadoščal, potem lahko strup vzamemo na to, da je bil pod vsako kritiko

Nadaljni žurnalistični »trik« je to, da poročevalce časih prav interesno in pregnantno popiše dobre strani kake predstave, slabe strani predstave in posameznih igralcev pa — zamolči.

S takimi žurnalističnimi finesami si zavaruje poročevalec hrbet in doseže vendar svoj namen: predstava je pohvaljena. In gledališka predstava se mora pohvaliti, na vsak način, ker sicer bi se reklo, da je poročevalec dotično igro ubil. Ščasoma se tega seveda vsakdo naveliča in popusti poročanje o gledališču.

Ali je pa res potrebno, da se tako poroča. Intendanca je pač tega mnenja. Morda je bilo nekoč to mnenje tudi resnično opravičeno, namreč v začetku slovenskega gledališča. Danes pa ni več tako. Danes je slovensko gledališče tako ukoreninjeno, vzgajilo si je tako številno in zvesto občinstvo, da poročevalec pač nima več samo naloge, z ugodnimi recenzijami vabiti ljudi v gledališče.

Tudi v naši literarni kritiki je

lahko opaziti, da se je malokdo strinja s kritičnimi načeli, ki smo jih razvili v tem spisu. Cankar je spisal za »Zvon« kritiko o »Bahovih huzarjih«. Govoril je v tej kritiki o vseh mogočih rečeh, samo ne o knjigi. Zlasti je hvalil Trdinov slog, ki je res vzoren, a prav po vzoru Narodovega gledališkega poročevalca je zamolčal, da je vsebina dolgočasna. O Zupančičevih pesmih je bil čitati kritiko, ki ni bila drugega kakor pristranski slavošpev in sicer tako pristranski in pretiran, da so bili drugi pesniki po pravem malo nejevoljni.

Takih in enakih zgledov bi se lahko mnogo navedlo in tudi še drugih. Kako krivično in zavistno se časih zbada Aškercu, menda iz same zavisti, ker mu kot epiku nihče niti do gležnjev ne seže, toda o tem je bolje molčati, kajti sicer bi prišel pogovor na literarno klikovstvo in o tem nečemo razpravljati.

Naša želja je, da bi se začela kritika pri nas resno negovati po načelih, ki smo jih označili v tem spisu, in da bi prenehala biti samo reklama.

»Zmaga«, »Anda«, »Spomin na poletje«, »Za nos«, »Ku-kuc«, »Murček — morilec«. Nadalje so zelo plodoviti »Zvončkovi« pesniki: Borisov, Rapč, Žgur, Osojski, Cv. Golar, Strninski i. dr. Z najlepšimi pripovednimi spisi so zalagali »Zvonček«: E. Gangl, Ivo Trošt, L. Černež, Fr. Voglar in A. Rapč. Nadalje je prinašal »Zvonček« primerne gledališke igre, zabavne spise, razni drobci za pouk in zabavo, nekaj lahko uglasbenih pesmic, uganke, risbe in mnogo jako mičnih podob. In pred vsem tem dobro izbrane in spisom prilagode ne podobno so bile, ki so »Zvonček« tako zelo priljubile. V celoti se nam predstavlja »Zvonček« kot mladinski list, s kakršnim bi se smel tudi vsak večji narod ponašati. In ob sklepu petega letnika se nam obeta, da ostane »Zvonček« tudi v bodoče tako izboren, odnosno se še spopolni. Uredništvo pravi: Naša edina želja je, da bi se ob »Zvončku« radovala slovenska mladina tudi še nadalje, da bi ji bil tudi v bodočnosti to, kar ji je bil doslej: ljub prijatelj in prijazen družabnik, ki jo razveseljuje in uči. . . . Našem listu je namen, da vzbuja v mladih Slovenih in mladih Slovencih plemenita čustva, da jih ogreva za vse, kar je

lepega in dobrega, da jim širi znanje, utrja značaj in jim odpira pogled v bajno kraljestvo umetnosti in pesništva. Naša vest nam pravi, da ravnamo prav.

Prav radi bi delili z »Zvončkom« urednikom želje, naj bi ne bilo slovenske šole, niti slovenske hiše, ki bi ne bila naročena na »Zvonček«. Žal, da so take želje pri nas še samo — pobožne želje. — Za narodno šolo je res šramota, ako še nima v svoji knjižnici »Zvončka«, še več, kolikor razredov ima šola, toliko izvodov bi si morala naročiti. A to ravno zato, ker smo še gledali »vsake slovenske hiše« skeptiki. Pa tudi v zadnjem pogledu bi zamogla le šola mnogo storiti. Za duševni blagor svojih otrok resnično dovzetni starši bi morali svojim otrokom preskrbeti ublažujoče berilo. Vsaj 5 K na leto bi že smel vsak prosvitljen oče žrtvovati svoji deci. S tem jim naloži glavnico, ki donaša neizmerne obresti. Pa tudi vsak rodoljub ima gotovo v svojem sorodstvu ali kumstvu otročiče, ki bi jim lahko napravil veliko veselje z naročitvijo vrlega »Zvončka«. Na ta način bi si pridobil »Zvonček« med našim narodom mesto, ki ga res zasluži.

simpatije. In kaj naj rečemo o gospodu Orželskem? Bil je jako dobro disponiran in kadar je disponiran, tedaj poje tako, da je prava slast ga poslušati. Fino in lepo je izvedel značaj vročkovnega entuzijasta in pel dovršeno. Posebno v prizoru pred dvobojem je pel tako nežno in lepo, da bolje ni mogoče. G. Orželski pač v polni meri zasluži priljubljenost, ki jo uživa. Tatjamo je pela g. Skalo, in sicer vobče jako dobro; ugajala je posebno v prizorih, kjer odločuje moč glasu, manj pa v prizorih, kjer se je poznalo, da je njen glas trd in da nima prave milobe. G. Peršl je igral kneza Gremina in je pel prav dobro in lepo svojo veliko arijo. Tudi gosp. Kočevarjeva zasluži vso pohvalo. Gospodičnik Klemensova in Stolcova ter g. Lebeda so zadostovali. Zbor je bil izvrsten. Vobče se mora, kakor smo že uvodoma rekli, pripoznati, da je bila predstava sijajna in dosti boljše kot lani.

— **Za otroški vrtec družbe sv. Cirila in Metoda na Savi pri Jesenicah** je daroval 200 K gospod Karol Luckmann, glavni ravnatelj tovarnen »Kranjske obrtne družbe«. Prišle je se kot pokrovitelj družbe sv. Cirila in Metoda podružnici na Jesenicah. Novo poslopje za ta otroški vrtec je sedaj že pod streho. Vsem darovalcem, ki so k temu pripomogli, bodi izrečena najiskrenejša zahvala. Prosimo pa še nadaljnjih darov v ta namen, zlasti od onih do moljubov, ki se doslej še niso odzvali naši prošnji, da bo mogoče prihodnjo pomlad izvršiti in lepo urediti stavbo, ki bo prijetno zavetje in otrokovo ljubna vzgojilnica mnogoštevilni slovenski deci na Jesenicah in na Savi. Hvaležni bomo za vsak tudi najmanjši dar, ki se nam še pošlje v ta izredni namen. — **Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.**

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** naznanja, da sta bili ti-le navedeni podružnici poslali prispevka za leto 1903. v tekočem 1904. letu: ženska podružnica na Vrhniki znesek 86 K; moška podružnica v Celju znesek 268 K 23 vin. Ženska podružnica v St. Jurju ob južni železnici pa je vposlala meseca novembra 1903. znesek 82 K 50 vin. potem uredništva lista »Slovenec«. Obenem, ko se v koledarju za 1905. leto s pridruženim popoldnevom »Vestnik« naše družbe za leto 1903, prosi družbo vodstvo vse podružnice, naj bi blagovolile v prihodnje vedno v pravem času in vedno za tekočo leto pošiljati prispevkov in to neposredno družbinemu vodstvu. Naknadni popravki povzročajo namreč obilo dela; »Vestnik« pa ušinejo to škodo, da ni popolnoma natančno zrcalo dejanja in nehanja družbenega vodstva. — **Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.**

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** naznanja tem potom, da so porabne le cele zalepke in cele dopisnice s popolnim besedilom, posebno ako so starejšega datuma. Izrečno poudarjamo, da znanke, če so samo izrezane iz dopisnic in zalepk, ne moremo rabiti. Obenem si usojamo opozarjati vse cenjene rodoljubke in rodoljube na to, da naj se pisemske poštno znanke ne odlepljuje, nege izrezavajo s papirjem vred, na katerem so preplezene in nam tako upošljajo, ker le take znanke je mogoče naši družbi razpečati. Imena darovalcev in število po njih vposlanih znanek se bodo objavila vsotojezno. — **Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.**

— **Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** naznanja, da se bodo znova sedlo učiteljsko mesto na družbeni petrazredni deški ljudski šoli pri Sv. Jakobu v Trstu. Vsi oni kompetenti in kompetentije, ki so se za to mesto potegovale povodom prvega razpisa meseca oktobra, in ki še danes reflektujejo na to mesto, se opozarjajo, da vposljejo priloge svojih prvotnih prošnji do 20. t. m. Oai pa, ki ne reflektujejo več na to mesto, izvolijo naj to na dopisnici naznaniti. — **Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.** — V Ljubljani, dne 10. decembra 1904

— **„O šoli in domu“** je predaval na povabilo »Splošnega slovenskega ženskega društva«, gimnazijski prof. g. dr. V. Korun sinoči v »Narodnem domu«. Tudi tega predavanja se je udeležilo jako veliko število najboljšega občinstva, ki je sledilo z največjim zanimanjem poučnim izvajanjem g. predavatelja. Gospod dr. Korun je razmotril zlasti prvi in glavni vzgojevalni faktor, t. j. dom, ki vpliva pri majhnem otroku najprej vzgojevalno na čustvenost, na srce, pozneje na razum. Ko otrok doraste, nehuje vpliv na intelekt in se omejuje samo še na srce v obliki naukov in zgledov. Vzgoja ima namen napraviti iz človeka koristnega člana človeške družbe, v ta namen pa mora glavna dva vzgojevalna činitelja,

to sta dom in šola vplivati plodnoscno na srce in razum; zanemarjati se ne sme niti enega, niti drugega. Pri tem pa vzgojitelj ne sme pozabiti pravičnega negovanja telesa, ker duša in telo sta s s v najožji zvezi: če je telo bolno, je bolna tudi duša. Jako škodljivo pa je razvajanje, telesno in dušno. Telesno mehkuženje slabi otroški organizem in ga dela pristopnega bakteriološki različnim boleznim. Ako otroka vedno varujemo, tudi nima nikake samostojnosti. V svoje otroke zaljubljeni starši ustrezajo vsaki želji svojih ljubljencev in netijo tako ter razvijajo v njih trmo in sebičnost ter neko blaziranost, ki je samo privilegij starih fantov. V tem oziru naj bi nam bili za zgled preprosti ljudje, zlasti kmetje, ki imajo navadno zdrave, krepke otroke, ker jih ne mehkužijo.

— Pri šolski vzgoji razločujemo posamni pouk in skupni pouk. Oba imata svoje dobre in slabe strani. Pri posamnem pouku spozna domači učitelj kmalu in lahko otrokovo individualnost; ker se peča samo z enim, spozna njegove dobre in slabe lastnosti; zato lahko dobre neguje in slabe zatira. Toda posamni pouk je jako drag in enostranski. Učitelj se bavi največ z ono stvarjo, ki njemu najbolj ugaja; tudi nima tak otrok nikake samostojnosti. Poleg tega pa je še zasebnega najetega učitelja avtoriteta manjša, omejenjša, ker je učenec ves dan v družbi učitelja in je ta plačan od staršev; otrok postane nekako starišev po mišljenju, ker obuje vedno le z odraslimi. Pri skupnem pouku imajo vsi otroci enake dolžnosti in enake pravice; v šoli je na razpolago mnogo učnih sredstev, goji se družabnost, učitelj obdeluje učno stvarino bolj natančno, ker se mora ozirati na vse otroke. Tudi je gorečnost učitelja večja, ker ima več učencev pred seboj. Važno vzgojevalno sredstvo je končno še medsebojno tekmovanje med učenci. Seveda je tudi res, da učitelj ne more tako dobro poznati otrok, kakor pri posamnem pouku; ne more jih vsak dan izprašati, vendar gre na vsak način prednost skupnemu pouku. Gospod predavatelj je povedal še mnogo po učnega in zanimivega, zlasti za starše in vzgojitelje. O pouku v šoli pa bohe razmotrivati v naslednjem predavanju »Splošnega slovenskega ženskega društva«. Gospod profesor je žel za svoje predavanje obilo zasluženega priznanja.

— **Deželni poslanec vitez Langer** se je na Dunaju podvrget neki operaciji in je na ti operaciji umrl. Vitez Langer je bil jako koncilanten in vsestransko spoštovan mož. V deželnem zboru se je zlasti zanimal za kmetijske zadeve in si je na tem polju pridobil obilo zaslug. Bodi ljubeznivemu možu prijazen spomin.

— **Umrli.** V Črnomlju je umrl občepriljubljeni notar g. dr. Julij Gustin. V Župzah pri Lescah je umrl znani narodni tovarnar in posestnik g. Luka Grilo. V Žalcu je danes ponoči nenadoma umrl občinski tajnik Ivan Kač.

— **Odlikovanje.** Tvrška Jan ko Traun, izdelovatelj patentirane cementne zarezne strešne opeke na Glincah pri Ljubljani, je odlikovan na letošnji mednarodni razstavi v Parizu za razstavljeno zarezno cementno strešno opeko z zlato medaljo, s diplomom in častnim križcem, kar je najboljši dokaz za priporočilo te izborne opeke.

— **Delo v predoru na Hrušici** zelo počasi napreduje. Prevrtati ga je še v daljavi kakih 200 m. Podjetje je mislilo delo dokončati že do konca tega leta, toda, kakor vse kaže, se bo to moglo zavrniti šele do Velike noči, ker je vsled znane nesreče mnogo delavcev zapustilo delo. Delo zavira tudi nenavadno trd kamen ter slab zrak. Vsi vremenski nadzorniki so zapustili delo, akoravno jim je podjetništvo ponudilo visoke plače.

— **Grozna nesreča** se je pripetila pri gradnji železnice v predoru pod Logom pri Sv. Luciji predminili petek. Ko so šli delavci opoldne iz predora, sta imela nalogo zapaliti dve mini neki Bovčan in laški delavec Leoni. Ko sta zapalila prvo, sta skočila na varno. Užgana mina je počila, ali druga se ni hotela užgati. Leoni je priskočil, da zapali v drugo, a ko je prišel do nje, je počila ter mu odnesla del glave in eno oko. Seveda je bil Leoni takoj mrtev. Leoni ima dva sina, eden je star 18, drugi 16 let. Pri kosilu sta izvedela o nesreči, ki je zadela očeta.

— **Ustrelil se je v Muti** pri Ljutomeru orožniški postajevodja Schief, najbrže iz strahu pred kaznijo, ker ga je stražmešter zalotil, da je na patrolji prenočeval v neki kmetijski hiši.

— **Izpred sodišča.** Kazenske razprave pri tukajšnjem deželnem sodišču: 1) France Istenič, žagar iz Spod. Logatca, ki je sploh na

slabem glasu, je prišel nekega dne v Medenovo gostilno v Topolu in napravil tam cehe za 1 K 92 v. Mučil se je z domačim sinom France tom v stranski sobi, tam je visela žepna ura, vredna 28 K. Proti večeru je izginil obdolženec, ne da bi poravnal zapitek, ž njim je pa tudi izginila zadevna ura. Mesece kasneje je prišel Istenič k Lovretu Bratovžu, kjer se je vjdinjal, delal je pa tu le 4 dni, in kmalu izginil brez sledu ter odnesel domačemu hlapcu denarnico z vsebino 20 K. Služil je tudi v Podsteni za žagarja, kjer je poneveril 3 K 90 v, napravil je v Samsevi in še v dveh drugih gostilnah več dolga na zapitku, potem je zapustil delo in pobegnil. Obsojen je bil na 7 mesecev težke ječe. 2) Henrik Herman, knjigovez v Ljubljani, je na Tržaški cesti v Vaslevi gostilni gostilničarju lastno na kljuki visečo zimsko suknjo vzletel ter z njo pobegnil, bil je pa po gostilničarju na begu zasačen, vrgel je suknjo od sebe in zbežal na Trpinovo dvorišče, kjer je bil prijel. Njegov zagovor, da je v svoji popolni pijanosti zamenjal suknjo, ni našel pred sodiščem mesta. Obsojen je bil na 6 mesecev težke ječe. 3) Andrej Ovičaj, delavec iz Smlednika, je v Mastnem logu pri Malem grabnu zadal sodelavcu Martinu Finku z nožem 4 urezine pod levo pazduho in eno pod levo lopatico. Obdolženec se izgovarja, da je to v jezi učinil, ker mu je Fink novo srajco raztrgal in prizna, da ga je le dvakrat sunil. Prisdilo se mu je 4 mesece težke ječe. 4) Miha Alič, dninar, nazadnje na Hrušici, sam priznava, da je v Plavškem Rovtu Lorencu Klinarju, pri katerem je služil za dninarja, vzletel srebrno uro z dvema verižicama, priznava tudi, da je na Jesenicah Valentinu Narobetu izmaknil par škorenj, dva para hlač in Jernejju Gerčarju ravno tam par čistem in dva robca. Obsojen je bil na 6 mesecev težke ječe, po prestani kazni se bode pa oddal v prisilno delavnico. 5) Josip Nocente, opekar, iz Pordenove na Italijanskem domu, je jezen, ker je bil iz Vidičeve opekarne odpuščen, grozil je proti Giovanniju Zanierju, da mora ubiti sodelavca Cecconija in Deleotta, ker ju je sumnil, da sta ga ta dva ob delo pripravila. Vpil je pa tudi dne 8. listopada popoldne pred sobo, v kateri je ležal na postelji bolni Patricio Cecconi, da ga bode ubil. Zaradi tega nevarnega protenja ga je sodišče obsodilo na 5 tednov težke ječe. 6) Marijana Jesenko, rojena pri Sv. Ožboltu, dekla brez stalnega bivališča, je svojemu gospodarju Jožefu Cudermanu v Predošljih vzela denarnico z vsebino 19 K in za 19 K 50 v vredne obleke in se skrivaj odstranila. Pri Strukljavih na Trati nad Ljubljano je medtem, ko je vozila mleko v Ljubljano, z vodo zalila kakih 8 litrov mleka, in tako pokvarjenega v mestu strankam prodajala. Obsojena je bila na 4 mesece težke ječe.

— **Izza rdečih kulis.** Poročali smo zadnjič o porotni obravnavi, ki se je vršila v Trstu vsled tožbe socialnega demokrata Kopača proti listu »Il Sole«. O'govorni urednik toženega lista, Colobig, je bil obsojen na globo 50 K.

— **Mednarodna panorama.** Za prijatelja narave je Tirolska brezdvomno najzanimivejša dežela od katerekoli strani si jo ogledamo. Ta teden je razstavljen v tukajšnji panorami tisti del Tirolske z romantičnimi dolinami, penečimi gorskimi rekami, mičnimi naselbinami, ki se končuje ob prelepih Bodenskem jezeru z Bregencem. Med potom posebno občudujemo St. Anton in Feldkirch pa tudi manjše naselbine nad soteskami in po zelenih bregovih, kjer se vijajo snežnobeke steezice od hiše do hiše in potem v nedogledno visočino čez visoke gorske prelaze. — Prihodnji teden se razstavi zanimivi gradovi v Versaillesu. (Mali in veliki Trianon), bivališče francoskih kraljev in cesarja Napoleona I.

— **Ponarejeni petaronski tolariji** krožijo sedaj med prometom. Tolariji so svinčeni in pomešani še z neko drugo stvarjo. Ker so zelo dobro izdelani, jih je spoznati le po žvenku. Nekaj ponarejalcev so v Bolcanu že zaprli. Ta denar so dobile že tudi nekatere stranke v Ljubljani. Torej pozor!

— **Zaradi škarij je prišel v deželno bolnišnico.** Včeraj so v neki tukajšnji kleparski delavnici zmanjkale 7 K vredne kleparske škarije. Pomočnika Bogoslav Svoboda in Fr. Šedinja sta začela tatvine dolžiti drug drugega in je vsled tega med njima nastal tako oster prepir, da je Svoboda pograbil kladivo in udaril Šedinjo tako močno po glavi, da so ga morali na zdravniškovo oddelbo dati v deželno bolnišnico. Svoboda pa je policijo aretovala. Svoboda ima baje protiniride.

— **„Hoch oder nieder“** so igrali predmestnim v neki gostilni v Kolodvorskih ulicah, pri čemer je

imel kleparski pomočnik J. izredno srečo. To pa ni njegovemu prijatelju Antonu Zwirnu posebno ugajalo in se je začel valed tega z J. prepirati. Ko je Kočevar uvidel, da postaja prepir vedno hujši, je odnesel pete Zwirn je pa hotel nato udariti J., a je zadel njegovo ženo na čelo, kateri je prebil kožo in je močno krvavela. Zwirn se bode seveda moral zagovarjati pred sodiščem.

— **Lonec barve** je padel na glavo Pavlini Jekovčevi v soboto z nekega hodnika ter jo ranil na desni strani glave in se ji je pri tem tudi močno poneznazila obleka.

— **Poneverjenje.** 21. pr. m. je dala služkinja Ivana Trillerjeva neki Katarini S., ki je bila ž njo skupaj v deželni bolnišnici, zastaviti srebrno uro, vredno 14 K in dve srebrni zapestnici. S-jeva, ki je bila v neki bolnišnici že usmiljena sestra, se pa z navedenimi rečmi, kakor tudi z denarjem ni več vrnila.

— **Pet nemških dezerters** je se večerj zglasilo pri tukajšnjem magistratu. Bili so pri francoskih legijah v Severni Afriki in od tam ušli skozi Port-Said. Pripovedovali so, da vedo, da bodo morali prestati v Nemčiji strogo kazen, ki jim je pa mnogo ljubša, kakor se v Afriki boriti z raznimi vojnimi težkočami, posebno pa s tako hudo žejo in vročino, katero so morali tam prestajati. Magistrat jim je dal podporo do prve odgonske postaje in tam jo bodo zopet dobili do druge, da bodo mogli priti na ta način domov. Pravijo, da jih je pobegnilo ž njimi še osem, ki pa so najbrže ostali kje na poti, ali pa so krenili v drugo smer proti domu.

— **Tatvine.** Danes popoldne je prišel v gostilno na Karlovski cesti št. 19 neki neznan gost in zahteval četrtinko vina in klobaso. Med tem, ko je šla natakarica Marijo Skodičeva v kuhinjo in popustila na mizi svojo srebrno uro, jo je gost ukradel in izginil. Ura je vredna 14 kron. — Pred par dnevi je prišel hlapec Jakob Kavčič na Rimsko cesto št. 19 v hlev spat, kjer je bil tudi Vencel Kolaž iz Langendorfa na Češkem, kateri je opazil v kakem stanju da je njegov tovariš, in prišlo takoj v to porabil, da mu je vzletel iz žepa 20 K in pobegnil. Včeraj je pa Kavčič zasačil Kolaža na kolodvoru in ga i ročil službojočemu stražniku Večerinu, ki je tatu aretoval. Kolaž je tatvino priznal. — Danes s jutraj je bilo v neki gostilni v Kolodvorskih ulicah ukraden Uršuli Kajzerjevi, kuharici, 10 K vredno krilo. Tatvine sta sumljivi dve ženski. — V soboto večer so opazili trije rokodelski vajenci, da je izločno okno pri trgovcu gospodu R. Jesenku le priprto. Ovratnice in tobačnice so jim tako ugajale, da so jih nekaj iz izložbe potegnili in jo popihali. Toda smolo so imeli tako, da jih je drugi dan policija dejala že pod ključ. Zanimivo je, kako obtožujejo eden drugega, da so tudi pri »Miklavčevem« semnju kradli iz lop, kakor srake. Eden izmed njih je tudi nekemu nekemu dečku, ko je šel zvečer za starše po vino, spulil krono iz rok in pobegnil. Pač srečni moji stri, ki se morajo ubijati s takimi paglavci!

— **Čegava je verižica?** Orožništvo je pred kratkim odvzelo v Velikih Laščah neki osebi zlato verižico, za katero trdi, da jo je našel v Ljubljani. Ker se nahaja verižica sedaj pri mestnem magistratu v vpogled, naj pride lastnik-izgubitelj (ako mu mogoče ni bila ukradena) k magistratu, da si jo ogleda.

— **Delavsko gibanje.** Včersj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 15 Črnogorcev in 6 Slovencev, nazaj pa je prišlo 100 Slovencev in Hrvatov. — V Hrušici je šlo 20, na Jesenice pa 30 Hrvatov, nazaj je pa prišlo 107 oseb, ki so bili večinoma Hrvati. — V soboto je prišlo iz Amerike 36 Hrvatov, ki so se odpeljali na Reko. — 10 Lahev je šlo iz Ljubljane v Kormin, 15 slovenskih tesačev pa na Koroško v Šume.

— **Izgubljene in najdene reči.** Zobutehnik gosp. Aleksander Lukesch je izgubil srebrno čestniško verižico s pozlačenim obeskom, vredno 10 K. — G. Julija Schuranova trgovka, je izgubila črno usnjato denarnico, v kateri sta bila dva bankovca po 20 kron. — I. Hrastrnik, uslužbenec v Koslerjevi pivovarni, je našel zlato uro z verižico, kate o je izgubila Pavlina Korolleva iz Grada. — Marija Severjeva je izgubila črno denarnico z dvema tolarjema po 5 K. — Uršula Suldičeva je izgubila denarnico, v kateri je bil goldinar in zlat prstan, vreden 6 K.

— **Hrvatske novice.** — Ljubimiska drama na kmetih. V Bojnem Križu stase 23letni kmetški fant Jos. Nerušil in 20letna deklica Anka Tantlik smrtno zaljubila. Ker so Ankini odrasli bratje preganjali in zasmehovali Nerušila, šla sta zaljubljenca k maši in spovedi, potem pa je Nerušil s privoljenjem

ustrelil svojo ljubico in sebe. V pismu sta prosila, naj ju pokopljejo v skupni grob.

— **Najnovejše novice.** — Telesna kazen v ruski armadi odpravljena. Ruski vladni list je prinesel carjev ukaz, s katerim se odpravi pri vojaštvu kazni šibanja.

— **Gospa plem. Hervay** stanuje na Dunaju v hotelu »Beatrix« ter piše roman.

— **Sleparka milijonov** Sleparko Chadwick so v Clevelandu v Ameriki zaprli. Ponašala se je, da ima v blagajni vrednostnih papirjev za 5 milijonov dolarjev ter na ta račun osleparila lahkoverneže za več milijonov. V blagajni so res našli toliko papirjev, toda bili so brez veljave.

— **Henrik Ibsen** omedlevala ter je vsak trenotek pričakoval njegove smrti.

— **Avstrija za svoje izseljenke v Ameriki.** Ministrstvo notranjih zadev pošlje v Ameriko poročevalca za izseliške zadeve, nekdanjega svetnika Kaltenbrunna, da pospešuje humanitarne zadeve avstrijskih izseljencev.

— **O srbskem prestolonasledniku** poročajo židovski listi, da je ušel na tihoma za neko gledališčno igralko na Dunaj, kamor je šel po njega profesor N. nadovič.

— **Svojega sina zaklala.** V Kečkemetu je posestnica Lipovci zasadila svojemu sinu Aleksandru kuhinjski nož v srce zaradi tega, ker je preziral svojo mlajšo sestro. Sin je ostal na mestu mrtev, mater se zaprli.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 12. decembra. Ministrski predsednik Körber je bil včeraj popoldne celo uro pri cesarju in mu je poročal o zadnjih dogodkih v parlamentu. Odločitev se še ni izrekla.

Dunaj 12. decembra. Vseučilišče je danes zopet odprto. Akademik senat je prepovedal nabiranje oglašov dijaških društev v avli; izvzeta so le humanitarna društva. Nemška medicinka Erih Würz in Walter Spitzer sta zaradi vloma v rektorjevo pisarno delegirana.

Budimpešta 12. decembra. Včeraj je bilo zopet v raznih mestih vse polno shodov. Ministrski predsednik Tisza in domobranski minister Nyiri sta bila v Marosvasarhelyju. Opozicija je proti Tiszi uprizorila velikanske demonstracije. Razobešene so bile črne zastave. Ko se je Tisza pripeljal, ga je množica insultrala in metala kamenje za njim. Po glavnem trgu so nosili črno krsto z napisom »Ogrska ustava«. Zborovališče je morala stražiti infanterija, a ker ni zadostovala, so prišli še huzarji. Ko se je Tisza odpeljal, je prišlo do izgrediv in je bilo dvakrat ustreljeno na njegov voz.

Petrograd 12. decembra. Na Nevskem prospektu je včeraj popoldne številna množica vpriporila veliko demonstracijo. Med demonstranti je bilo največ dijakov. Policija je demonstrante razgnala, jim vzela rdeče zastave in več oseb aretirala. Pri boju s policijo je bilo nekaj ljudi ranjenih.

Pariz 12. decembra. Dognano je, da se je Syveton sam usmrtil.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 12. decembra. General Saharov poroča, da je bila v soboto jutraj na desnem krilu mala prska.

London 12. decembra. Kuropatkin ima sedaj že armado 400.000 mož in poleg teh 40.000 konjenikov.

London 12. decembra. »Daily Mail« trdi, da so japonske torpedovke naskočile v portarturškem pristanu stoječo rusko ladjo »Sevastopol«, izid pa da ni znan.

London 12. decembra. »Daily Telegraph« trdi, da so se Rusi po tridnevem boju morali umakniti južno od Hunha, dočim poroča Reuterjev biró, da je položaj na bojišču povse nespremenjen.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 10. decembra 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	100.05	100.25
4 1/2% srebrna renta	99.95	100.15
4 1/2% avstr. krona renta	100.25	100.45
4 1/2% zlata	119.75	119.95
4 1/2% ogrska krona	98.10	98.30
4 1/2% zlata	118.70	118.90
4 1/2% posojilo dežel. Kr.	99.50	101.10
4 1/2% posojilo mesta	100.25	101.25
4 1/2% Zadar	100.10	100.10
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	101.10	102.10
4 1/2% češka dež. banka k. o.	99.85	100.10
4 1/2% ž. o.	99.85	100.25
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.40	102.40
4 1/2% pešt. kom. k. o. z.	107.60	108.50
4 1/2% zst. pisma innerst. hr.	100.10	101.10
4 1/2% ogrske cen.	100.50	101.20
4 1/2% dež. hr.	100.25	101.25
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100.10	101.10
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100.75	101.75
4 1/2% obl. češke ind. banke	98.80	99.80
4 1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.50	100.10
4 1/2% prior. dol. žel.	306.75	308.75
4 1/2% juž. žel. kup. 1/2%	100.60	101.60
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.		

Srečke.	1860/1	1864
Srečke od 1. 1860/1	187.10	189.10
„ 1864	272.10	276.10
„ tizske	161.35	163.35
„ zem. kred. I. emisije	305.10	315.10
„ „ II.	297.10	307.10
„ ogr. hip. banke	272.10	278.10
„ srbske a frs. 100	94.10	95.50
„ turške	131.10	132.10
Basilika srečke	20.75	21.75
Kreditne	478.10	489.10
Inomoške	79.10	83.10
Krakovske	89.10	94.10
Ljubljanske	68.10	73.10
Avst. rud. križa	54.10	56.30
Ogr.	28.80	29.80
Rudolfove	66.10	70.10
Saleburške	75.10	80.10
Dunajske kom.	521.10	531.10

Delnice.	1860/1	1864
Južne železnice	88.25	89.25
Državne železnice	648.25	649.25
Avstr.-ogr. bančne delnice	1630.10	1640.10
Avstr. kreditne banke	674.50	675.50
Ogrske	804.50	805.50
Živnostenske	249.10	250.10
Premogokop v Mostu (Brüx)	664.10	666.10
Alpanske motan	498.75	499.75
Praske žel. ind. dr.	2361.10	2361.10
Rima-Muranyi	512.60	513.60
Trbovljske prem. družbe	307.10	310.10
Avstr. orožne tovr. družbe	533.50	535.50
Češke sladkorne družbe	177.10	181.10

Valute.	11.31	11.35
C. kr. cekin	11.31	11.35
20 franki	19.06	19.08
20 marke	23.51	23.59
Sovereigns	23.90	23.99
Marke	117.55	117.75
Laški bankovci	95.20	95.40
Rubliji	253.75	254.75
Dolarji	4.84	5.10

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 12. decembra 1904.

Termin.	50	10.18
Pšenica za april	50	10.18
Rž „ april	50	7.97
Koruzna „ maj	50	7.57
Oves „ april	50	7.19

Efektiv.

5 ceneje.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306 m. Srednji aračni tlak 736.0 mm.

Dec.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
10.	9. zv.	728.6	4.7	sl. jvzh.	dež
11.	7. zv.	724.5	13	brezveter.	sneg
	2. pop.	724.3	17	sl. jvzh.	oblačno
12.	9. zv.	725.4	15	brezveter.	oblačno
	7. zv.	729.4	18	brezveter.	dež
	3. pop.	723.7	29	sl. jvzh.	oblačno

Srednja temperatura sobote in nedelje: 3.3° in 15°, normale: -1.0° in -1.1°. — Mokrina v 24 urah: 180 mm in 182 mm.

DEBELOST

odstrani hitro in garaut. neškodljivo Thielejev čaj za odstranjenje debelosti. Najfinjša izpričevala. Zavitek 2 K (po pošti 2.50 K franko po povz.) iz lekarn Jos. pl. Török, Budapesta, Koenigs, št. 12. 2520-8

Gremij trgovcev v Ljubljani.

V mesecu decembru prošlega leta pri gremiju trgovcev v Ljubljani glede novoletnih daril vložene kavicje se vračajo v gremijalni pisarni na Dunajski cesti št. 10 od dne 14. t. m. dalje od štirih do šestih popoldne proti vračilu položnega lista.

Gremij trgovcev v Ljubljani.

Zeli se kupiti dve dobro ohranjeni

kletni črepalnici (pumpi).

Blagohotne ponudbe pod naslovom „Črepalnica“ na uprav. „Slov. Nar.“

Novosti

modnega blaga za dame, sukna in raznega manufakturnega blaga, najcenejši nakup za neveste, bogato zalogo krojaških potrebščin priporoča

J. KOSTEVC

Sv. Petra cesta 4.

Cene strogo solidne. Točna postrežba. Vzorci se pošiljajo na zahtevo poštne prosto. 2973-17

Najkoristnejša božična darila

SINGER JEVI ŠIVALNI STROJI

ki so na prodaj samo v trgovinah

SINGER CO

DEL. DRUŽBA ZA ŠIVALNE STROJE

Sv. Petra cesta št. 6.

ima to varstveno znamko

Krojaški salon za gospode

IVAN MAGDIČ

Ljubljana, Stari trg št. 8.

Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po najnovjših journalih iz najmodernejšega in najboljšega tuzemskega in inozemskega blaga.

Uniformiranje in zaloga potrebščin za Sokole.

RIESSNERJEVE PEČI

Priznana prva znamka!

Po znamenitih patentih tehnično, kakor tudi higijenično najidealnejši kurilni sistem.

Originalni varstveni regulator.

Upravna se lahko od stopnje do stopnje

iztok plinov in eksplozije popolnoma izključene.

Velika izbira po vseh cenah. Pazite natančno na ime „Riessner“ in ne pustite se premotiti k nakupu manj vrednih posnetkov.

Ernest Hammerschmidt naslednik

MADILE, WUTSCHER & Ko.

Ljubljana, Valvazorjev trg št. 6.

Vin de Champagne.

Kleinoscheg DERBY SEC

izdelek prve vrste, zajamčeno napravljen iz francoskih vin

priporoča 3581-1

A. Stacul v Ljubljani.

Kontoristinja

zmožna slovenskega in nemškega jezika, z trgovskim izpitom, zmožna tudi n-mške stenografije in pisanja na stroju, išče stalne službe.

Prijazne ponudbe je nasloviti na upravništvo „Slov. Naroda“.

Za gg. trgovce!

Slovenski skladni koledar

z lepim ozadjem in formatiskom kakor tudi različne božične in novoletne

razglednice

ter **božične jaslice** *

priporoča 3585-1

Ivan Bonač v Ljubljani

nasproti c. kr. glavne pošte.

Ces. kr. avstrijske

Večja prodajalna

z malim stanovanjem, ki je tudi kot skladišče jako pripravno, se takoj odda na Bregu št. 14.

Prodajalko

izvrjeno v trgovini z mešanim blagom, večjo knjigovodstva ter zmožno slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, sprejme takoj

IVAN RUS, trgovec na Bledu. 3588-1

Dokler kaj v zalogi!

Dvakrat žiščeno 3584-1

posteljno perje (puh)

od 25 kr.-gl. 4'20

za pol kilograma.

Samo v

modni trgovini za gospode

Pred škofijo št. 19.

Vzorel so na razpolago.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selthal v Anasee Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenc, Curih, Zeneva, Pariz čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razr.). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m jutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 28 m jutraj osebni vlak v Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ischl, Anasee, Ljubno, Celovec, Beljak (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.). — Ob 7. uri 12 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m popoldne osebni vlak v Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak v Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer osebni vlak v Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohorja, Celovca, Pontabla, čez Selthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Lince, Budejovic, Plzna, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 59 m popoldne, ob 6 uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

1870 Ustanovljeno 1870

Trgovina s perilom in modnim blagom

C. J. HAMANN

na Mestnem trgu šte. 8

priporoča naslednje predmete: 2974-10

vezenine in pletenine

kakor jopiče, hlače, moške in ženske nogavice, telesne pasove, ogrevalce za meča in zapesti itd. itd.

telovnike za dame in deklice

zelo elegantne in praktične;

za otroke

plaščke, mufe, čevljičke, kapice, rokavice itd.

Za pošteno postrežbo jamči firma

C. J. HAMANN

dobavitelj perila c. in kr. Visokosti, raznih častniških uniformiranj, zavodov itd.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Zamenjava in ekskomptuje

izrečane vrednostne papirje in

vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje

vojškeke ženininske kavicje.

Eskompt in inkasso menic.

Daje predume na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti

kurznj izgubi.

Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestaje od dne vloge do dne vridga.

Promet s čeki in nakaznicami.